

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

**Io. Freinshemii Commentarii in libros s̄uperstites Q. Curtii
Rvfi**

**Freinsheim, Johann
Curtius Rufus, Quintus**

[Argentorati], [circa 1639 oder später?]

Cap. 8

urn:nbn:de:bsz:31-103771

vrbs fuit, vocabulum potius idem, quam idem solum habuisse crediderim. Nec enim adsentiar Sansouino, qui eam urbem alio nomine adhuc scribit esse caput Persiae, sic enim lib. 6. del governo di diversi regni inquit: *La città principale (di Persia) è Siras, detta dagli antichi Persepoli*. Sed quo auctore id nobis persuadere nititur? quo argumento?

VESTIGIVM) Sic de Veiiis Florus 1, 12, II. *Hoc tunc Veiennes fuere: nunc fuisse quis memini? quæ reliquia? quodne vestigium? Laborat annalium fides, ut Veiros fuisse credamus.* Sic Carthaginis solo aratum inductum esse à Modestino in l. 21. quib. mod. vñsfr. amitt. didicimus. Iosephus de bel. Iud. 7, 1. *ambitum ciuitatis (Hierol.) ita complanans diruente, ut qui ad eam accessissent, habitatam alignando esse vix crederent.* Sed quid hæc conquiror, qualis rara aut singularia? Quin potius cum Auentino lib. 1. hist. Bauar. verba Flori proferam in communem de mortalitatis imbecillitate definitionem: *Maximarum urbium, populorum potissimum nullæ reliquia, nulla vestigia superius: laborat annalium, diplomatumque fidei, ut illas fuisse credamus.* Adde Leandro descriptionem Italiae fol. 7. f. 2.

5, 8, 1. **E CBATANIA**) Herodotus 1, 98. Deioces igitur imperio potius, Medos compulit rūnum oppidum condere: ut hoc uno communio exornatoque, aliorum non ita magnam curam haberent. Obsequitibus quoque hac in re Medis, mania constituit ampla similitudine & validæ, que nunc Ecbatana appellantur &c. Plin. 6, 14. contra: Ecbatana caput Mediae Seleucus condidit. Ego interpretor prius dirutam postea à Scleuco instauratam, neque dubitandum. Alii Dario Hystaspis F. attribuunt. Est & aliud oppidum in Syria huic amplissimæ ciuitati cognomine. Herodotus 3, 62. *Εκβάνα τῆς Συγίης.* Meminit & Plin. 6, 13. Est autem nomen compositum. prius membrum monosyllabum est nomen fortasse proprium. Nam id affere meum non est. Alterum constanter asserimus Chaldaicum esse, & palatum, siue regiam significare, בֵּיתְחָן, aut Baishan. Vnde & illa vrbs sine priore membro dicitur Baishana, vel Barrenia, auctore Stephano. Banes bis legitur apud Isidorum Characenum. Demetrius apud Stephanum: Agbatana duplicita sunt, alia quidem Media, alia vero Syria. Diuersitas prioris membra ΑΓ-Βάνα, & ΕΓ-Βάνα satis ostendit vocem esse compositam. Scaliger ad Num. Euseb. MCCCIX, vbi Deioces Ecbatanam condit. Diodor. 2, 13. antiquiorum eam urbem facit Semiramide, & propterea multo magis Deioce. Historia Iudith. cap. 1. quendam Arphaxad eius conditorem tradit. Sed condere dicuntur etiam qui instaurant. ut ostendi ad Flor. 1, 3, 1. & in Indicibus Flori ac Iustini. vnde non meruit censuram viri docti (in vita Plutarch. cap. I.) Apollodorus lib. II. rer. Bœoticarum ita scribens: λίτερα δὲ οὐκέτι γαῖας Φολιόμενος (χαίρωντας) Χαίρωνα. Ceterum pro Ecbatana in Curtianis Codd. aliquot locis scriptum est Batana & Basana, ut non immerito dubites sic scripsisse Curtium: quando & in aliis auctoribus ita reperi ex Scaligeri verbis didicimus, eoque modo apud Nonium in Cercurus ex Lucullio scriptum fuisse tradit Bapt. Pius Annotat. poster. sylloge 3. c. 130. Bathanam & Babylonem ibo. quamquam ibi rescribendum omnibus etiam Curtianis locis putauerit Ecbatana vel Ecbatanam.

VRBEM HANC) Plures MSS. Vrbs hec: manifesto indicio nihil horum esse à Curtio.

AESTIVA AGENTIBVS) Alii genibus: omissis quæ sequuntur, sedes est. pro quo Rader. mallet regibus; Acidal. genii: sed rectum est agentibus, ut intelligantur Parthi, non quilibet, sed reges. Ceterum aestiva ibi habuere, quia Ecbatana Aquiloni obuersa, per aestatem frigent, cum in Asia passim vapor solis omnia accendant. Athenaeus 12, 2. *Perfumorum reges Sufis hyemarunt, aestuarunt in Ecbatanis, in Per-*

Sepoli per autumnum morati, Babylone vero anni reliqua parte. Parthorum eiusam reges vertaducunt Rhagis, hyemant Babylone, in Hecatomplo, quod ex anno superest, transfiguntur. Hic itaque Rhagis pro Ecbatanis nominat, cum Curtio facit Strabo lib. 16. qui de Ctesiphonte pago locutus, inquit: ibi Parthorum reges in hyeme propter aeris temperiem degere solent: astern vero in Hyrcania & Ecbatanis agunt. De Ctesiphonte idem Joseph. scribi fine lib. XVIII. & Marcellin. pr. lib. XXIX. Dio Prusenus princ. orat. 6. de Diogene Synopaeo: viuebat nunc quidem Corinthi, nunc autem Athenis. Dicebat autem se initari regis Persarum viuendi rationem. Quippe ut ille hyeme quidem in Babylone & Susa, interdum autem in Baetris, in Irenissimis totius Asiae locis: astern autem in Ecbatanis. Medica provincia viseret, ubi fere semper aer frigidissimus est, similiisque astern hyeme circa Babylonem: ita etiam se mutare habitationem iuxta anni tempora. Raderus. fere ex lib. 1. Briffon. de regno Pers. pag. 46. Vbi tamen & in praecedentibus paginis alia multa eo pertinentia traduntur, ex variis scriptoribus, quibus adde Plutarch. cap. 10. de profectu virtut. sent. Diogenes suam Athenis Corinthum, Corinthique Thessaliam transitionem, regis Persarum migrationibus comparabat, vere Susa, hyeme Babylone, astern in Media commorantis. Strabon. lib. 11. Ecbatana &c. ibi astern habent reges (Parthi) frigida enim est Media: hyberna Seleucia Tigridi imposita prope Babylonem. Vbi veriorem, vt reor, eius moris rationem reddit a temperie aeris, quam in citato loco ex lib. 16. vbi dicit propter antiquam urbis dignitatem id ita obseruat. Aelian. hist. an. 3, 13, 8. de gribus: more regis Persarum astern ac hyberna conficiunt: cuius homines admirabilem sapientiam ad deprehensionem cali commoditatem existimant, illiusque utro citroque Susa migrationes ad Ecbatana perusatas pradicant. Plutarch. cap. 3. an virtuosit. ad infelic. suffic. Mevoles, qui hyeme inter oves, astern in resibus templorum dormiens, pronocat ad certamen de felicitate Persarum regem Babylone hyemantem, & astern tempore in Media degentem. Suggillas. Hac causa Persarum regem Xenophon in orat. de Agesilaoo, hunc cum illo comparans: Augebant ei latissim & illa, quod se quidem sciret abique animi agititudine posse deum dispositione riti: illam vero rideret astern & frigora fingere, ac proper imbecillitatem animi non fortium virorum, sed debilitissimarum bestiarum ritam imitari. Pertinere videtur eodem Arist. de mirabil. auctult. cap. XXV. de multitudine scorpiorum circa Susa. vbi verba est diabolus, non de fortunato aliquo transitu, sed de hoc solenni itinere accipio. Eam mutationem aliis quoque Persis in vnu fuisse, populo, vt sit, regem imitante, video ex Agatarchide lib. 1. cap. 1. apud Photium Cod. CCL. Erythræ quidam genere Persa tempore hyberno ad Palægadas commigrabant, & sub ortum veris ad rem suam familiarem redibant, tum aliam ob-viuitatem, tum vt aliquam vicem sua voluptatem hac ratione indulgeret. Persarum regem imitatus hic etiam est Xerxes ille togatus (sic enim Lucullum a Tiberone vocari solitum accepimus) qui a Pompeio reprehensus, quod villam optime ad astern comparasset, verum habitationi brumali fecisset incommodam: arrident, putasse minus me, inquit, quam grues & ciconias sapere, quin cum temporum articulis communem dicas? Plutarch. Lucullo cap. LXXXII. Idque Romæ vulgo fieri solitum innuunt illa Flori, 12, 7. Tibur nunc suburbanum, & astern Praeneste delicia. vbi notam e. vide. Sueton. Galb. 4, 8. Tusculum, vbi asternare consueverat. & Vespas. 24, 1. Cnilius, ac Restina rura, vbi asternare quotannis solebat, penit. Contra Augustus in vita 72, 4. per annos amplius quadraginta eodem cubiculo hieme & astern manxit: quamuis parum salubrem ratiudinem sue urben hieme experiretur, assidueque in urbe hiemaret. Forte sic quoque suo exemplo cupiens obuiam ire corruptis moribus, cum ea tempestate, Horatio Epist. 1, 1, 91. teste, etiam pauperes mutantur.

- - - - canacula, lectos,
Balnea, tonsores - - - -

Vnde

Comment. in Curtium. lib. 5. cap. 8. n. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 9. 11. 13. 15.

Vnde in l. 1. §. 3. de aqua quotid. & aest. dicimus vestimenta astina, satus astinus, castra astina. Vide Tiraquell. de nobilit. cap. XXXII. num. CXXXI.

5, 8, 2. *STADIA M. D.*) Quadraginta septem (stadiis minus quatuor) milliaria Germanica, Italica centum & octoginta septem coque amplius.

5, 8, 3. *TRIGINTA MILLIA*) Mihi fide hic dignior Arrian. 3, 4. 12. Darium ab Ecbatanis fugisse, cum exercitus equitum triuum milium, pedum sex milium.

5, 8, 4. *FUNDITORVM*) Peculiaris ista manus, non comprehensa numero 30000. superiorum; lenis nimurum haec armatura. Adde infra ad 5, 12, 4.

VRBIS) Expungunt hoc alii: ego necessarium putem, tam enim urbi quam regioni vult fuisse praepositum: quod ita non semper solere notaui supra ad 5, 1, 4. & vero nulla suspicio est haec verba ab alio quam auctore, hic fuisse inserta.

5, 8, 5. *IMPEDIMENTORVM*) Alii impedimentorumque: quod scilicet lixis ea nollent committi: sed nihil mutandum puto. Hi enim uimenterum, curium &c. custodes, rectoresque erant; nec tamen obstabant, quin ubi res posceret, extra ordinem militare praesidium adderetur.

5, 8, 6. *CONSILIO*) Ne te fallat Vir Doctus in Hist. Fori Rom. 3, 13. qui putat fuisse hic gregarius simul cum illustribus conuocatos. Certe enim non fuerunt, non hoc ex sua maiestate duxisset Darius: & vt hoc parum validum arbitris, ipsam historiam inspice, nullam de cuiusquam gregarii admixtione suspicionem ibi reperies, nisi id viuum quod sequitur: ex multis millibus &c. sed ea oratio etiam sibi constat, si ad duces praefentes, quamquam absentibus corum copiis, referatur. Sane fraudi fuit Erudito Viro lectio alia & deterior quorundam codicum: *Concilio*, quod, ut ibidem illo ostendit, ad plebeulem senem costituta turbam fere refertur. Scio tamen saepe confundi, seu quod promiscue usurpari solita essent; siue proliuus unius literae error multis in locis obseruatum ab auctore discrimen sustulit.

5, 8, 7. *ETIAM*) Vide ne legendum, id iam. Acidalius.

5, 8, 9. *NON HERCULE*) Nam prodiores etiam iis quos anteponunt, iniusti sunt. Tacit. 1, 58, 2. cui loco referuamus, quae hac de re fueramus dicturi.

5, 8, 11. *IN REGNO*) Eadem fortuna Mithridatis fuit: eadem Iugurtha: quem Florus 3, 1, 12. finium suorum regnique fugitiuum venuste appellat, quomodo fere Cyprianus lib. 4. de idol. vanit. Iudeos soli & celi sui profugos. Quo loco male distinguitur: *Dissensi & vagabundi vagantur soli*. Et celi sui profugi per hospitium aliena iactantur. Sic Curt. 5, 12, 2. Terraram orbis exul.

5, 8, 13. *VIVVS*) Sic apud Sueton. cap. 42. Nero querebatur se *inaudita & incognita pati*, qui imperium suum *vnius amiseret*. Id enim nondum acciderat Romae: qui enim id tenuerant, non nisi cum spiritu posuerunt, excepto Sylla qui sponte abdicauit, reliquis cordi fuit, quam apud Liu. 24, 22, 8. marito Demarata saepe ingerit, Dionysii tyranni vox: *qua pedibus tractum, non insidem equo relinquere tyranidem dixerit debre*, quod quidem alter alii referunt. Hoc fere modo Bassus imperium Selimi poscentibus, pater eius Baiasites: *quam quidem diu superstes ipse foret, imperium se nemini traditum respondit*. Leunclau. Annal. Turc. Cicero ad Attic. 3, 10. de sua dignitate & opibus: *Hic vitrum tandem sum accusandus, quod doleo; an quod commisi, ut esse aut non reinerem (quod facile fraus, nisi intra paries meos de mea pernicie consilia inventetur) aut certe vitium amiserem?* Quare typographicum potius sphalma arbitror, quod in Popmæ notis hic Curtii locus; item iste Suetonii sic referuntur, ut pro *vnuis vitro* sit expressum, *vnius* quamquam sic quoque legi aiunt in Palatino primo.

5, 8, 16. *GENTISQUE*) Cuius autem gentis nobilitatem laudat Da-